

ಜಿ.ಎಸ್. ಜಯದೇವ ಅವರ 'ನಾವೇಕೆ ಹೀಗೆ?'

ಜಯದೇವ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಬದಲಾದ ಬಗೆಯನ್ನು ಈಚೆಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ: ಅವರ 'ಚಿನ್ನದ ಗೆರೆ' ಎಂಬ ಕವಿತೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಪ್ರತಿ ಕೊಡುತ್ತ ಅವರ ತಂದೆ ಪ್ರೊ. ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು 'ಪ್ರಾಣಶಾಸ್ತ್ರ ದಿಂದ ಪ್ರಾಣಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಲಿ' ಎಂದು ಬರೆದು ಇವರಿಗೆ ನೀಡಿದರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತ, ಅದು ಒಂದು ಬೀಜ ಮಂತ್ರದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು. ಚಾಮರಾಜನಗರ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜಯದೇವ ಅವರು ಬಳಿಗಿರಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಡಾ. ಸುದರ್ಶನ್ ಅವರ ಜೊತೆ ಸೇರಿದರು. ಬಡತನ, ಹಸಿವಿನ ಕರಾಳ ಮುಖದ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಮುಕ್ತಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗಿನ ಒಡನಾಟದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೀಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಎಳೆತನದಲ್ಲಿನ ಅನುಭವಗಳು ಮೂಲ ದ್ರವ್ಯ ವಾಗುತ್ತವೆ; ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಅರಿವಾಯಿತು. ಈ ಅನುಭವಗಳ ಫಲ 'ನಾವೇಕೆ ಹೀಗೆ?' ಪುಸ್ತಕ.

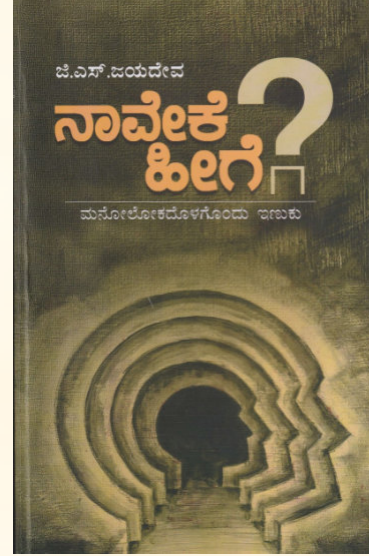
ನಾವೇಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆವು? ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಇದ್ದೇವೆ? ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಹಲವು. ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಇಂತಹ ಯೋಚನೆ ನಿರಂತರ. 'ದೀನಬಂಧು' ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಿತ್ರ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಉದಾಹರಿಸುವ ಜಯದೇವ ಅವರು, 'ನನಗಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿನ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬಳಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತ ಅವರು ಮಾನವನ ಮನೋಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೆದುಳಿನ ರಚನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಪ್ರೌಢನ ಮೆದುಳಿನ ಶೇ. ೨೫ರಷ್ಟು ಇರುವ ಮಗುವಿನ ಮೆದುಳು ೩ ವರ್ಷಗಳಾಗುವಾಗ ಶೇ. ೮೦ರಷ್ಟು ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಗಳ ಕೊರತೆಯಾದರೆ, ಮುಂದೆ ಸರಿದೂಗಿಸಲಾಗದು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅತಿಯಾದ ಹಿಂಸೆ, ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರೆ ಉತ್ತತ್ತಿಯಾಗುವ ಕೋರ್ಟಿಸೋಲ್ ಹಾರ್ಮೋನು ಗಳು ಕಲಿಕೆಗೆ ಮಾರಕ. ಮೆದುಳಿನ ನರಜಾಲವು ಸಂವೇದನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ನೋವಿನ ಅನುಭವಗಳ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಮೆದುಳಿನ ಭಾಗಗಳು ಬೆಳೆಯದೆ ಕುಗ್ಗುವುದು. ಮೆದುಳು ಎಳೆಯದಾದಷ್ಟೂ ನೋವಿನ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು ತೀವ್ರ. ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ WHO ಪ್ರತಿಕೂಲ ಶೈಶವಾನುಭವ-Adverse Childhood experience (ACE) ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವ ಅನುಭವಗಳಿವು: ಹಿರಿಯರಿಂದ ತೇಜೋವಧೆ, ಅವಮಾನ ಗದರಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಳಗಾಗುವುದು. ತಳ್ಳಿ, ಎಳೆದಾಡಿ, ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಾರಿಸುವುದು. ಲೈಂಗಿಕ ಸ್ಪರ್ಶ, ಬಲಾತ್ಕಾರ. ಪ್ರೀತಿ-ಆದರಗಳಿಲ್ಲದೆ,

ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆರಿಯದ, ನೆರವಿಗೆ ಬಾರದ ಹಿರಿಯರು. ಹಸಿವು, ಸರಿಯಿಲ್ಲದ ಬಟ್ಟೆ, ಕುಡುಕೆ ತಂದೆ, ತಾಯಿತಂದೆಯರ ವಿಚ್ಛೇದನ, ಕೆಲಹ, ದೈಹಿಕ ಹಿಂಸೆ ವೀಕ್ಷಣೆ. ಮಲ ತಾಯಿಯ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಶಾಪ. ತಾಯಿತಂದೆಯರ ಕುಡಿತ, ಡ್ರಗ್ಸ್ ವ್ಯಸನ ಅಥವಾ ಕಾರಾಗೃಹ ವಾಸ. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಈ ರೀತಿ ACEಯಿಂದ ನೊಂದ ಹಲವು ಮಕ್ಕಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಜಯದೇವ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷೆ, ಆಲೋಚನೆಗಳ ಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯದ ಎಳೆತನದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಯ ಅನುಭವವಾಗಿ ದಾಖಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಭಾಷೆಯ-ತರ್ಕದ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದೆ, ಬೆಳೆದ ಮೇಲೂ ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಯಮ ದಕ್ಕದೆ ವಿಕೃತ ನಡವಳಿಕೆಗಳಾಗಿ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆ ಸಂಗೀತದಂತೆ ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಈ ಭಾವ ಭಿತ್ತಿ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ ವಿನಾ ತರ್ಕವಲ್ಲ. ಇಂಥ ಬದುಕನ್ನೂ ಬದಲಿಸಬಹುದು, ದೇವರು-ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವ ಜಯದೇವ ನ್ಯೂರೋಪ್ಲಾಸ್ಟಿಸಿಟಿಯ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ಪರ್ಶ-ಸನ್ನೆಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಭಾವಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ-ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸರಣಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಾಯಿ-ಮಗು ಅವಳಿ (dyad), ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಮಗುವಿಗೆ ಹಿತವಾದ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು, ಜಗತ್ತು ಅಪಾಯಕರವಲ್ಲ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿ, ಸ್ವನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜಯದೇವ ಅನುಬಂಧದ ವಿಧಗಳನ್ನು, ದೈವ ಸಂಬಂಧದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಒಳಿತುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುವುದರ ಮಹತ್ವ ಮುಂದಿನ ವಿಷಯ. ಅದು ವಸ್ತುಗಳು ಅಥವಾ ಪ್ರೀತಿ ಇರಬಹುದು - ಕೊಡುವ ಸ್ವಭಾವ ತೃಪ್ತಿ ತಂದು, ನರಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬೆಸುಗೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು; ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೆರೆತು, ತಂಡದ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಆಗುವುದು; ಇತರರೂ ಕೊಡಲು ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗುವುದು. ನೈಜ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆ

ಕೃತಿ: ನಾವೇಕೆ ಹೀಗೆ?

ಲೇಖಕ: ಜಿ.ಎಸ್.ಜಯದೇವ

ಪ್ರಕಾಶನ: ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು

ಮೊ. 8884151513

ಬೆಲೆ: 300/- ಪುಟ: 264

ಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಗುಣ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ನಡೆಸುವ ಮಗು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಮುಂದೆ ಆ ತಂಟೆಗೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ; ಬಲಾಢ್ಯರ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಕುರುಡನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಬೌದ್ಧಿಕ ಕಲಿಕೆಗಳು ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರುವು; ಹೀಗಾಗಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ, ಅದು ಸಿಹಿಯಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೌಲ್ಯನಿಷ್ಠ ಆರೈಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ ಬಾಲ್ಯ ಅಸಾಧ್ಯ.

ಪುಸ್ತಕದ ಇನ್ನರ್ಧ ಭಾಗ ಪ್ರೌಢರ ವರ್ತನೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಇದೆ. ಇತರರನ್ನು ದಮನಿಸುವ ದಾಹ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಮಾತಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಮೌನದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಹದ್ದುಬಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲು ಅಥವಾ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಿಯಂತ್ರಣದಿಂದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುರಕ್ಷತೆ, ನೆಮ್ಮದಿ ಬಂದರೆ, ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಎದುರಿಸುವ ಸ್ಪರ್ಧಿಯಾಗಿ ತನಗೆ ಅಪಾಯ ಬಂದೀತು ಎಂಬ ಭಯ. ನಿಯಂತ್ರಣ ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆಗೆ ತಿರುಗಿದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ; ತನ್ನದೇ ದೇಹದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದರೆ ದೇಹದಂಡನೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟಿಂಸೆ; ಹಣದ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಗೀಳು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ, ಎಲ್ಲ ಸಂವಹನ, ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ವಿವೇಕ ಉದಯಿಸುವ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅಸ್ಪಷ್ಟರೇ.

ಹೊರಗಿನ ಶತ್ರುವಿನಿಂದಾದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಆಪ್ತರಿಂದಾದ ಅನ್ಯಾಯ ವಂಚನೆಗಳ ಗಾಯ ಮನದಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಉಂಟಾಗುವ ತುಮುಲಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಾಗ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆಯ ಸಂಶಯ ಬಂದು, ಕಲಿಕೆಯ ಹಿನ್ನಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಮನದಾಳದ ಒಳಗೇ ವಿಷ ಕಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಚೇಳಿನ ಚೀಲಗಳ ನೋವನ್ನು ತಮ್ಮ ಒರಟು ವರ್ತನೆಯ ಮೂಲಕ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೂ ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಆದ ಅನ್ಯಾಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಮಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

‘ಬಲಿಷ್ಠನಿಗೆ ಬಾಳು’ ಎಂಬ ವಿಕಾಸದ ಮೂಲ ಸೂತ್ರವು ತಂದೊಡ್ಡುವ ಹುಟ್ಟರಿವಿನ ನಡವಳಿಕೆ ‘ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ನಾನು ಮೇಲು’ ಎನ್ನುವುದು. ಎಲ್ಲರೂ ತಾವೇ ತಿಳಿದವರು, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ಎಂದೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ; ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲ ತುಡಿತ ಇದೇ. ಈ ಡಾಮಿ ನೆಂಟ್ ಫಿಗರ್ ಕಲ್ಪನೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ! ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ, ತಾನೊಬ್ಬ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋವ್ಯಾಯಾಮವೇ ಸಾಧನೆ. ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವಿನ ಸಂವಹನ ಅರ್ಧಸತ್ಯಗಳಿದ್ದು. ತಿಂದ ನೋವಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸೇರಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ. ನೋವು-ದ್ವೇಷ-ನಿನ್ನಹಾಯಕತೆ-ವಿಫಲತೆ ನೋವಿನ ಗಂಟಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯನ ವಿವೇಕಯುತ ಗ್ರಹಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಮಗು ಮಾನಸಿಕ ಸಮತೋಲನ ಸಾಧಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ತಂದೆತಾಯಂದಿರು ಅದೃಷ್ಟವಂತರು.

ನೇತ್ಯಾತ್ಮಕತೆ ಅಹಂಕಾರದ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ, ಸ್ವವಿಮರ್ಶೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಹಂಕಾರದ ಮೂಲಸೂತ್ರವೇ ಒಂದರ ವಿರುದ್ಧ ಇನ್ನೊಂದು ಎಂಬುದು. ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಹೋಲಿಕೆಗಳಿಗೆ ಜೋತುಬೀಳುವವರು ಅಹಮ್ಮಿನ ದಾಸರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜಯ ದೇವ ಅವರ ಮಾತು ಗಮನಾರ್ಹ: ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಯ ಮುಂದಿನ ವಿಕಾಸ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಕಾಸವೇ ಹೊರತು ದೈಹಿಕ ವಿಕಾಸವಲ್ಲ.

ಭಾಷೆ ಎಂಬ ಮಾನವನ ವಿಶೇಷ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಜ್ಞಾನದ ಸಾಂಘಿಕ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ನಮ್ಮ ಮನೋನಿಯಂತ್ರಣದ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಎಡೆ ನೀಡಿತು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮವೂ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಿಂದ, ವಿಕಾಸದ ರೂಪವೇ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನೊಳಗಿನ ಬೇಗುದಿಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರ. ಇದು ಸಭ್ಯತೆಯ ನಾಟಕಗಳು, ಆಟಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ. ಇಂತಹ ನಾಟಕವಾಡುತ್ತ, ಮನಸ್ಸು ಅನಿರ್ಧಾರಗಳು, ಅನಿಶ್ಚಯಗಳ ಗೂಡಾಗುತ್ತದೆ; ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಬಂಧಗಳು ರಾಗ-ದ್ವೇಷದ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪ ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲೂ ಇವು ಮೂಡಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ವಯಸ್ಸಾದಂತೆ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ, ತೀವ್ರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಇವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ. ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಿತೋ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಕಾಲ ಬೇಕು. ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಶೂನ್ಯಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜಯದೇವ ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕ ರಚನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ವರ್ತನೆಯ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಬದುಕಿನ ಬದಲಾವಣೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸುವುದು. ಬುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲದ್ರವ್ಯ ಒಂದೇ; ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ದ್ದರೆ ಬುದ್ಧ ಚಂಚಲವಾದರೆ ಬುದ್ಧ. ಇರುವುದನ್ನು ಇರುವಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ ಸತ್ಯವಾಗದು; ಕೊಂಚ ಬದಲಿಸಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸುಳ್ಳಾಗದು. ಸತ್ಯ ಇರುವುದು ಪರಹಿತದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಮಹಾಭಾರತ. ನೀನು ಏನಾಗಿದ್ದೀಯೋ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ನೋಡು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯಾದಾದ ಸತ್ಯ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ. ವರ್ತನಾ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮನಸ್ಸನ್ನಾಗಲಿ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಂಶಿಯಸ್ ನೆಸ್ ಅನ್ನು ಮನೋವ್ಯಾಪಾರದ ವಿವರಣೆಗೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ, ಮನುಷ್ಯನ ಎರಡನೇ ಮೆದುಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ನಮ್ಮ ಜೀರ್ಣನಾಳದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದು ನೋಮ್ ಚೋಮ್‌ಸ್ಕಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ತೊಳಲಾಟಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಜಯದೇವರ ಗುರುಗಳಾದ ಗೋವಿಂದಪ್ಪಾಜಿಯವರ ‘ಪ್ರಯತ್ನವೇ ದೇವರು’ ಎಂಬ ಮಾತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಿ.ಎಸ್. ಜಯದೇವರ ಅನುಭವದ ಮಾತುಗಳು, ಉದಾಹರಿಸುವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ‘ನಾವೇಕೆ ಹೀಗೆ?’ ಎಂಬ ಯೋಚನೆಗೆ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ, ಗುರುತಿದ ಪ್ರಪಂಚಗಳತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ.

— ಡಾ. ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿಠಲ

ವಿವೇಕಪ್ರಭ